

№. 2201.

Armsile latsile

1140

armo ande

Caiwast Caiwa pole.

Tartun, 1861.

Trükkitu H. Saakmanni man.

1052. 34

Journal de la Croix

de la Croix

de la Croix

Der Druck wird gestattet.

Dorpat, d. 20. November 1861.

Abgetheilter Censor de la Croix.

(Nr. 200.)

1140

1861, annual

Kas sa armastat Jesust? Ala armasta Cedda!

Üts hä essa foggus omma latst saggede henda ümbre, wöt neid wähhembid henda üska nink könnel neile hämelega Piibli nink töisi illusid luggusid, mes nemma tähhele pannemisjega nink hä melega kuliwa. — Saggede tulliwa nemma essi joosten temma mannu nink palsiwa tedda: „Könnele meile middake sest armsast Dnisteggiast.“ Ütskörd, kui temma neile paljo könnelnu olli, jäije temma wäike tüttar temma ette saisma, kaije töttelikko näoga temma otja nink üttel: „Kas sa armastat Jesust? Ala armasta Cedda!“

Latsje, kas teil ka säratje mötte omma, kui sel latjel? Isjand om üttelnu: Minna

armasta neid, fe Minno armastawa, ninf
fe Minno warra otsiwa, löwwawa Minno.
Wannemba ninf welli ninf sösjar woirwa
sinno kül wäega armastada, ent Önnis-
teggija armastap sinno paljo rohkeimb ninf
kõrwembaste. Temma armastap meid ni
wäega, et Temma tairwa aumustust mah-
hajät, üttes waeses innimise latses saije,
ärrakaddonuid otsma ninf õnjas teggema.
Kolm kummend kolm aastad elli Temma
siin ninf teggi hääd, teake es olle Tälle
ni alwa, keddake es põlle Temma ärra.
Sel pimmedal tee weren olli ütfinda waja
Tedda pallelda, ninf temma näggi. Temma
oot eggapäiw ütfinda se päle, tun Temma
omma pallawat armo innimiste wasta,
esfierralikkult häddalistille üllestunnistada
wõis. Temma pallel heldeste Henda mannu
tulla ninf kostotada laske ninf and lubba,
et Ta keddake ärra ei toufas. Wimate
higgosi Temma werd ninf koli risti külle-
lige pattaste eest ninf pallel weel koolden
omma wainlaste eest: Ossa, anna neile

andis, sest nemma ei tija, mes nemma
teggewa!

Urge möttelge mitte, seperrast et Temma
taiwa om lännu nink Jummalä hääl käel
istup, et Temma seperrast ütte wäikesse
latse päle ma pääl ei kaes ehk temma
palwet mitte ei kules.

D töttelikkult, Temma ei unneta mitte
ütte warblast. Kuis es peas Temma teise
latsele fik kinkma, kumbe cest Temma om-
ma werd om ärrawallanu. Temma tahhap
teije kirowist jöand ärrawötta nink teise
ütte wastset armastajat jöand anda, kui
teije öige latjelikkult sedda Temma käest
pallette; sis sate teije ütelda wöima: Ma
armasta Tedda, Temma om minno enne
armastanu. Teije sate ütfinda Jesusse
päle lootma. Temma rist nink Temma
hawa sawa ikkes teije filmi ideen saisma,
seni kui teije Tedda taiwan sate näggema.

Se wäike Robbi, ütfinda kats aastad
nelli kuud wanna, tunnistas omma surma
wote pääl, kui wäega temma Dnisteggi-
jat armastas. „Tulge, latse, tulge!“
heikas temma öddangul enne omma surma,
nink kif latse, ke jo woten olliwa, tulliw
kocko temma kambrette, tedda Gummalaga
jätma; temma nimmet eggaütte last nimme
perra, ütte töije perra, nink and tälle suud;
se olli halle nätta, paljo silma pisjarid
josiwa. Päle jedda, kui ne latse magga-
mä olliwa lännu, heikas temma mitto-
förra: „Tulge, latse, tulge, tulge, latse
tulge;“ nink kui ne wannemba küsjewa:
„Kohhe sis?“ sis kost temma: „taiwa.“
Nink kui temma jällile olli nink tarre lae
pole kaije, heikas temma: „Armas Gummal,
wötta Robbi Genda mannu.“ Wahhel
heikas temma: „Bappa, tulle, mamma,
tulle ütten taiwa! tulge, latse, tulge taiwa.“
Kolm ehk nelli tundi olli temma nida
woten, ikkes üleskaeden, ni kui ta taiwa

faes, ninf terwe se aig ikkes sure hälega neidsamma sönnu heifaden. — Utsförð kússe temma: "Mamma, anna Robbile úts walge roos;" tälle todi úts werrew, ent sedda es tahha temma mitte, — ninf kui tälle úts walge todi, nusut temma sedda, úttel: "hä" ninf pand tedda jälle ärra, ninf úttel ikkes jälle neid nimmetetud sönnu: "Tulge, latje, tulge!" Mönnikörd fa: "Oh armas Summal, wötta Robbi Henne mannu!" seni kui temma könnelda es wöi ninf wimate temma öhflaw ello walguð ärrakiste.

Robbi olli wäega perramötleja ninf förraperralinne ninf olli wäega armas. Temma armast lille ninf mängo. Kui temma söbra tedda farratje trompeti pilli perrast haugutiwa, úttel temma: "Se ei te middake, Summal saap Robbile pea siwad andma ninf ma lenda sis taiwa ninf mängi sääl." Summal olli tedda jo esferralikkult ette walmistanu ninf temma waimolikko silma awwanu, önsust nätta, kumma liggi temma olli. Se tarre, kon

temma foli, olli neile kui üts pühha kot-
tus; üts lats üttel: „Mamma, ma pelgfi
iffes kooljid, ent temma ümbre nätti ütte
aawustust henda wälja laotawat.“ — Riki
olli se ütlematta ligutanu.

Ma palle weel, mo Jesulen,
Kui Sa mull' tahhas anda:
Et ma iks Sinno henne man
Ja söamen wöis kanda;
Mo ommas söimekeses te,
Nink anna kohhalt minnule
So Henda nink So römo.

So jällin tahha ma
Siin ilman kääwa,
Nink, et Sul römus ka
Wöis olla, söwwa.
Se man mo terwe meel
Nink minno südda
Sinnustap taiwan sääl
So ümbrewötta.
